

De liefde laat zich niet kwaad maken... 1 Korinthe 13:5

“Laat het rusten! Laat het toch gaan!”

Zoveel mensen die zich druk hebben gemaakt over een probleem met een ander hebben rust gevonden bij deze gedachte. Het is ook niet zo eenvoudig. We raken van streek doordat we verkeerd behandeld worden, iemand heeft ons op onze gevoelens getrapt en we zijn boos, geïrriteerd en we voelen ons gerechtvaardigd om terug te slaan.

Maar daar schiet je niets mee op.

Als je stil luistert naar God hoor je Hem iets anders zeggen. “Laat het toch rusten.” Die anderen zijn het misschien zelfs allang vergeten.

Een harde, oneerlijke uitspraak, een gefrustreerde kreet... natuurlijk doet het pijn en natuurlijk irriteert het ons; en toch... laat het rusten. Degene die hem gedaan heeft zal maar wat blij zijn er niet meer aan herinnerd te worden.

Hoe vaak hoor je het niet, een verhaal over een bekoelde vriendschap? Een pijnlijk schandaal dat ons vervreemd heeft van een oude vriend? Zo werkt het niet in de hemelse gewesten. God zorgt er voor, maar gebruikt de situaties wel om ons te louteren en ons te leren dat Hij de zaken kan oplossen, en heel wat beter dan wij het kunnen. Laat het rusten en laat het onze liefde voor Hem en onze eigen gemoedsrust niet aantasten.

Een wantrouwende blik verkoelt onze liefde; sta het niet toe, maar laat het rusten. Zoek hulp bij God, schuil bij Hem en laat het Hem toe je de vrede te geven die alle verstand te boven gaat. Dan zal jouw geloof het vertrouwen weer herstellen en stopt de duistere invloed van de twijfel, de onzekerheid en het eigenbelang.

Het is toch vreemd dat wij, die zo zorgvuldig de doornen van ons tuinpad wegsnoeien uit angst dat iemand zich er aan zal prikken, alle doornen die we tegenkomen in onze omgang met anderen niet willen weghalen, maar ze juist lijken te verzamelen en toelaten dat ze onze harten pijnigen.

Dat is niet Gods wil, maar toont slechts dat we nog lang niet volwassen zijn in de liefde van God. De liefde heelt en geneest alles. De liefde weigert zich vast te klampen aan het kwaad maar zoekt steeds weer het goede. Wat kinderachtig en onredelijk zijn we toch als mensen als wij ons op de kop laten zitten door de frustraties van een ander.

Laat het toch rusten, want God weet ervan!

(Naar een devotie uit “Springs in the Valley.” –Mrs. Charles Cowman)